

מ"ת 115/06/20 - נאור פרוספר ויזמן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

מ"ת 115-06-20 מדינת ישראל נ' ויזמן (עציר)

בפני כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
המבקש: נאור פרוספר ויזמן (עציר)
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לעיון חוזר בהחלטת בית המשפט מיום 10.6.20 במסגרתה נקבע כי המבקש ישהה במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני עד לתום ההליכים.

א. העובדות הצריכות לעניין:

1. המבקש נעצר ביום 31.5.20 וביום 1.6.20 הוגש נגדו כתב אישום בגין עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בהיותו בלתי מורשה לנהיגה, נהיגה ללא ביטוח ונוסע לא חגור. במקביל להגשת כתב האישום כאמור, הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים.
2. במעמד הדיון שהתקיים בפניי, הסכימו הצדדים על המרת מעצרו של המבקש במעצר בפיקוח אלקטרוני, בכפוף לקבלת חוות דעת הממונה על האיזוק האלקטרוני.
3. לאחר קבלת חוות דעת הממונה על האיזוק האלקטרוני, ביום 10.6.20, הומר מעצרו של המבקש במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני, עד לתום ההליכים, ונקבעו מפקחים.
4. ביום 29.6.20 הוסכם בין הצדדים, לאור העובדה כי אשתו של המבקש הייתה בהיריון מתקדם, כי יוכל לצאת את מקום הפיקוח על מנת ללוות אותה לבית החולים.
5. ביום 16.8.20 הוגשה הבקשה מושא החלטה זו.
6. ביום 24.8.20, לאחר שהוגשה תגובת המשיבה לבקשה, התקיים בפניי דיון במעמד הצדדים.

ב. טענות הצדדים:

7. ב"כ המבקש מפנה לכך שהוא נמצא למעלה מחודשיים במעצר בית מלא בתנאים של איזוק אלקטרוני. לטענתו, סעיף 22(ד) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**") קובע כי בית המשפט יכול לקבוע תכנית פיקוח שיכולה לכלול חלונות יציאה. זאת, כאשר לשיטתו החוק מתייחס גם

לאפשרויות של יציאה לעבודה, לימודים וטיפול. עוד הוא טוען כי לא מדובר בקריטריונים של בקשה לעיון חוזר אלא בקריטריונים לתוכנית פיקוח והם יכולים להשתנות בכל עת.

8. ב"כ המבקש מפנה לכך שמדובר בבחור צעיר ולכך שתוך תנאי מעצר הבית נולד לו תינוק והוא מנסה לבנות את עצמו מחדש ולהחזיק את המשפחה.

9. לטענת ב"כ המבקש הוא רוצה שהמבקש יתקדם בהליך הטיפול, ילך לשירות המבחן, לעו"ס ויימצא עבודה, כאשר הוא סבור כי זה גם האינטרס הציבורי - לעשות שינוי, להשתקם.

10. זה המקום לציין כי תחילה, במסגרת הבקשה שהוגשה, התבקש ביטול הפיקוח האלקטרוני וצמצום מעצר הבית למעצר בית חלקי בשעות הערב. אולם, במסגרת הדיון שהתקיים בפני צומצמה הבקשה וכעת מתבקש "חלון" בפרק זמן קצר של שעות-שלוש, בשעות הבוקר ובליווי צמוד, על מנת שהמבקש יוכל "לצאת לסידורים".

11. עוד יצוין כי במעמד הדיון המבקש ביקש לשאת את דבריו ואמר, בין היתר: "אין לי מטרנה בבית לתת לילד", "אני לוקח אחריות ואני יודע שמגיע לי עונש אבל אני חייב לפרנס את המשפחה". כמו כן, טען כי הוא מבקש לעזור לאשתו עם הילדים אשר הלכה למעשה מצויים במעצר בית יחד איתו.

12. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה, איזוק אלקטרוני מהווה מעצר לכל דבר ועניין ואין לאפשר חלונות להתאווירות או לחיפוש עבודה.

13. המשיבה טוענת כי מדובר בבקשה לעיון חוזר לפי סעיף 52(א) לחוק המעצרים ולפיכך יש לבחון האם השתנו הנסיבות והאם חלף זמן ניכר. זאת, כאשר היא סבורה כי בנסיבות העניין דן התשובה לכך היא שלילית. המשיבה סבורה כי המבקש ידע שבת זוגו בהיריון בעת מועד ביצוע העבירה וידע על ההשלכות הכלכליות שמלוות בכך. כך גם, היא סבורה כי לא אירע שינוי מהותי במצבו של המבקש.

14. כמו כן, המשיבה מפנה לכך שהמבקש לא הגיש כל תסקיר מטעמו ולא הציג כל תימוכין או אסמכתא לצורך חיוני.

ג. דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לה ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להתקבל באופן חלקי.

15. ראשית, יש לציין כי בהתחשב בכך שהחלטה על מעצר בפיקוח אלקטרוני ניתנה זה מכבר, ביום 10.6.20, ולא נקבעו במסגרתה פרקי זמן שבהם רשאי המפוקח לצאת ממקום הפיקוח, הרי שהבקשה דן הינה בקשה לעיון חוזר בהחלטה ועלייה להיבחן תחילה בהתאם לסעיף 52(א) לחוק המעצרים הקובע כדלקמן:

"עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

16. בעניינינו, בהתחשב בכך שההחלטה ניתנה לפני כחודשיים, ברי כי לא עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה. אולם, על אף שהמבקש ידע כי אשתו צפויה ללדת ואין המדובר בעובדה חדשה, הרי שבסופו של יום לידת בנו של המבקש

הינה בבחינת שינוי נסיבות המצדיק עיון חוזר בהחלטה.

17. סעיף 22ד(ג)(1) לחוק המעצרים קובע, בין היתר, כי בית המשפט רשאי לקבוע: "פרקי זמן שבהם רשאי המפוקח לצאת ממקום הפיקוח, לתכלית מבין התכליות המנויות בפסקת משנה (2)". עיון בפסקת משנה (2) מלמד כי התכליות המנויות בו הן: קבלת טיפול רפואי, טיפול נפשי או טיפול אחר הדרוש למפוקח, פגישה עם קצין מבחן בהתאם להמלצת שירות המבחן, ולגבי מפוקח שהוא קטין - גם לשם לימודים בבית ספר. כמו כן, יכולה להיות גם תכלית אחרת, שהומלצה בתסקיר המעצר, או תכלית חשובה אחרת, אך לשם כך צריכים להיות טעמים שיירשמו. יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון בבש"פ 4807/20 פלוני נ' מדינת ישראל (20.7.20) לפיהם:

"הפסיקה אימצה גישה מצמצמת באשר ליציאה לחלונות התאווירות קבועים במהלך מעצר בפיקוח אלקטרוני כך שאישור כאמור יינתן רק במקרים חריגים המצדיקים זאת. כפי שצוין לא אחת, מעצר בפיקוח אלקטרוני, כמו מעצר בבית המעצר, נועד להפחית את החשש מפני מסוכנות הנאשם ומפני שיבוש הליכי חקירה ומשפט. בהתאם לכך, כשם שבעת מעצר מאחורי סורג ובריח לא ניתן - ככלל - לצאת לחלונות התאווירות קבועים, זהו הדין גם בכל הנוגע למעצר בפיקוח אלקטרוני, למעט במקרים חריגים כאמור (ראו: בש"פ 77/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 13-14 (11.1.2017); בש"פ 6646/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 2-3 (29.8.2017); בש"פ 2735/19 גבאי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (5.5.2019))."

18. בחינת נסיבות העניין מלמדת על כך שאין המדובר ב"חלון" שנועד לאפשר למבקש לקבל טיפול רפואי או נפשי. כך גם, לא ניתנה כל המלצה מאת שירות המבחן לפיה נדרשת פגישה של המבקש עם קצין מבחן ואף לא הוגש לבית המשפט תסקיר מעצר. אם כן, עלינו לבחון האם קיימת תכלית חשובה אחרת המצדיקה התרת פרקי זמן בהם המבקש יהא רשאי לצאת ממקום הפיקוח.

19. למעשה, עיקר טענת המבקש היא כי הוא מעוניין לפרנס את משפחתו. כבר עתה ייאמר כי מדובר בתכלית חשובה נוכח היותה של הבטלה "אם כל חטאת" (ראו לעניין זה בש"פ 571/14 פלוני נ' מדינת ישראל (2.2.14) (להלן: "עניין פלוני"). דברים אלה מקבלים משנה תוקף נוכח לידת בנו של המבקש, תינוק רך בימים, ונוכח טענת המבקש בדבר המצב הכלכלי של המשפחה. כך גם בהתחשב ב"משבר הקורונה" ובהשלכותיו הכלכליות על הציבור הרחב. לאור האמור ובהתחשב בכך שנכון למועד זה אין ברשותו של המבקש מקום עבודה, אני סבורה כי יש לאפשר לו פרקי זמן קצרים במהלך שעות הבוקר על מנת שיוכל לחפש אחר מקום עבודה. כך גם, פרקי הזמן האמורים יעמדו לרשותו של המבקש על מנת שיוכל להיות שותף בגידול ילדיו ולסייע בכל הקשור אליהם.

20. זה המקום לציין כי אני סבורה שמטרת המעצר עלולה להיות מסוכלת כתוצאה ממתן אפשרות למבקש לצאת את מקום המעצר לפרקי זמן קצרים ומוגדרים. כמו כן, כפי שיפורט להלן, אני סבורה כי קיימת דרך סבירה לפקח על המבקש גם בזמן יציאתו ממקום המעצר כאמור.

21. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי חרף המעצר בפיקוח אלקטרוני, המבקש יהא רשאי לצאת את מקום המעצר בימים א'-ו' החל מהשעה 07:30 ועד השעה 10:30, כאשר גם בפרק זמן זה עליו להיות מלווה, דרך קבע, על ידי אחד מהמפקחים שהוגדרו על ידי בית המשפט.

יתר התנאים כפי שנקבעו - יוותרו על כנם.

מורה על עיכוב ביצוע החלטתי זו למשך 48 שעות מהיום.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים ותוודא קבלתה על ידם גם טלפונית.

ניתנה היום, ז' אלול תש"פ, 27 אוגוסט 2020, בהעדר
הצדדים.